

Sne, vått og kaldt

Jente
AD NB

-Har du hørt om sne før da? Sa jeg, og så på gutten som satt ovenfor meg. Jeg er i Tanzania, på ferie sammen med moren og faren min. Vi møtte en gutt i 15-årene, som mormoren min kjente fra da hun var der for 5 år siden. Han kunne bra norsk, men hadde aldri vært her før. -Sne? Hva er det? Spurte han jeg la litt. Sne, hvordan skulle jeg forklare det? Undret jeg. -Sne, sne er vått, det er hvitt og kaldt. Det kommer fra himmelen om vinteren... -Hvem sender det? Avbrøt gutten. -Skyene, først kommer det regn, så fryser det og blir til sne. Vi bruler det til å leke med. Vi kan ta litt sne fra bakken, samle det til en ball, og kaste det på hverand. -Det høres ikke ut som noe lek, spør du meg! Sa gutten. -Hei, slapp av, det gjør ikke så vondt! Vi bruker også runde eller avlange plastbrett og finner oss en bakke, setter oss på brettet og sklir ned på brettene oppå snøen. Men sne er ikke alltid gøy, det kan være kaldt og ekkelt spesielt hvis du får en av de sneballene i nakken! Jeg tok en liten pause. -Men vi kunne nok ha trengt litt sne her i varmen! Sa gutten. -Ja! Sa jeg og satt meg i skyggen. Sne er egentlig tusen på tusen på tusen på tusen vis av små snøflak som faller ned og blir der. Snøflakene er nydelige, og ingen er like! Hvis man er lenge uti snøen, får man røde skinn og lengter etter

Varmen, og en god varm kakao. Men man kan også lage store baller ut av sne, først lager du en stor, så en passe stor også en liten. Hvis du tar den passe store oppå den store og den lille oppå den igjen, blir det tre baller oppå hverandre, så henter du steiner og lager munn og øyne, en gulrot og lager nese, og to kvister til armer. Så har du et menneske! Det kaller vi snemann. - Det er fantastisk! Så gutten. - Sne er noe jeg må se en gang!